

SME NASTAVENÍ POČÚVAŤ PÁNA BOHA?

Drahí moji veriaci, pamätám sa z čias detstva, keď sme mali u nás doma cez zimu babičku a otec zašiel do jej rodnej obce a domu skontrolovať, či je všetko v poriadku, tak sa po príchode otca zvykla pýtať: „Čo je nového, nikto u nás neumrel?“ Nuž, ale raz nám otec priniesol nepríjemnú novinu: neželaná náv-

števa. Totiž nejaký zlodej sa nám vlámal cez okno do domu a ukradol nám slivovicu – asi 20 litrov. Otec to nahlásil vtedajšej VB, spísali zápisnicu, ale nič nevyšetrili a nám zostala iba škoda...

Denne nám dnes médiá prinášajú veľmi veľa negatívnych správ: záplavy, víchrice, tragédie na cestách alebo v domácich príbytkoch, kde dokonca vlastný syn zdvihne ruku proti svojim rodičom a usmrť ich. Sledujeme noviny, ale žiaľ skôr zlé noviny... A pritom sa dejú aj pekné udalosti, napr. zázrak na príhovor niektorého svätého, ako sa onkologicky chorý pacient uzdravil. Čoraz viac sa hovorí o problematike rozmáhajúcich medved'ov, ktorí si hľadaním teritórií nachádzajú cestu aj do krajov a nížin, kde sa pred tým vôbec nevyskytovali. Musíme sa mať teda na pozore a byť opatrní. No na pozore sa musíme mať tiež pred každým hriechom. Svätý Peter píše: „Diabol obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral. Vzoprite sa mu pevní vo viere.“ A čo nového? Nuž začalo sa zmrákať a vidíme, že mnohí začali byť ľahostajní vo svojom kresťanstve a žijú akoby Boh ani neexistoval. Zdá sa, že už sa my kňazi ani veľmi „nenarobíme“ pri spovedaní. Je tu však jedna dôležitá a krásna správa pre každého: „Boh Ťa miluje.“ Dôkazom toho je kríž. Veď dal svojho jediného Syna za nás, aby nás vykúpil z otroctva hriechu...aby sme boli slobodní...aby sme získali blažený večný život. Pán Ježiš okúsil smrť, aby zničil tú večnú smrť. Zomrel, lebo si vzal ľudskú prirodzenosť. No smrť ho natrvalo nedržala vo svojej moci. Prečo? Lebo je Boh. A my veríme a vyznávame,

že na tretí deň vstal z mŕtvych, vystúpil do neba a zoslal nám Ducha Svätého. Cirkve hlása túto radostnú zvesť už 2000 rokov. A je tu aj táto vynikajúca správa: Ježiš je s nami. Je prítomný v Božom slove, v Eucharistii v spoločenstve modliacich. Zasadol po pravici Otca a je aj s nami. Pán Ježiš nie je vzdialený Boh, on je blízky Boh a túži prebývať v každom srdci.

Známy je obraz o tom, ako Pán Ježiš klope na dvere. Autor tohto diela musel raz vysvetľovať svojmu malému synovi, prečo tam nie je namalovaná kľučka. „Synku, tieto dvere predstavujú dvere ľudskeho srdca, kde je kľučka zvnútra.“ Tak neváhajme a otvorme dvere nášho srdca Kristovi. Iba tak získame pravý pokoj, radosť a napokon večný život.

Duch. otec Milan Červeňanský

VÝSKUM O POTREBÁCH SENIOROV V LOŠONCI

Ďakujeme Pánu Bohu za ukončenie druhej vlny pandémie. Počas prvej vlny sme sa rozhodli, že zistíme, aké sú potreby našich seniorov pre spokojný život po skončení pandémie. V tom čase sme urobili uvedený výskum. Na tomto mieste chcem poďakovať všetkým seniorom - respondentom, ktorí sa výskumu zúčastnili a tak sme mohli spoznať potreby a požiadavky seniorov s cieľom v budúcnosti ich podľa možností zabezpečiť. Súťou ku všetkým seniorom uvádzame (hoci len v skrátenej podobe) výsledky výskumu. Modlime sa, nech Covid pominie a my sa budeme opäť zúčastňovať v hojnom počte na svätých omšiach a spoločných podujatiach. Nech nám k tomu Pán Boh pomáha.

V štyroch obciach Slovenska sa skúmali sociálne potreby seniorov s cieľom zakomponovať zistenia do krátkodobého, alebo strategického plánovania komunitného plánu. Seniori v našej obci už dlhší čas žiadajú o zavedenie niektorých služieb, ktoré by im zlepšili, alebo spríjemnili život. Preto sme využili príležitosť byť piatou obcou, v ktorej by sa uskutočnila výskumná sonda spokojnosti a potrieb občanov seniorov. Použili sme ten istý dotazník mapovania potrieb seniorov od pani doktorky Jamborovej, s uvedenou metodikou a prieskumnými otázkami.

Cieľom výskumu bolo zistiť, aké sú potreby seniorov našej obce; aké vzťahy im dávajú istotu – rodina, susedia, obec; či sú dostatočne informovaní

o možnostiach poskytovania sociálnych služieb; ktoré služby využívajú; aké sociálne služby, alebo zariadenia poskytujúce služby v obci chýbajú.

Opis obce a základné sociálno–demografické údaje

Obec Lošonec patrí medzi malé obce nad 500 obyvateľov. K obci Lošonec patrí aj časť obyvateľstva rekreačnej oblasti *Jahodník* a časť obyvateľstva osady *Majdán*. Počet všetkých obyvateľov s trvalým pobytom v obci v január 2020 bol 575 obyvateľov. Štruktúra obyvateľov nad 65 rokov k 1. 1. 2020 bola nasledovná:

65-69 rokov	32
70-74 rokov	31
75-79 rokov	23
80-84 rokov	18
85-89 rokov	7
90 a viac rokov	0

Počet domácností jednotlivcov osamelo žijúcich nad 65 rokov bolo 23.

Do výskumnej sondy bolo zapojených 29 respondentov, z toho 16 žien a 13 mužov. Čo sa týka seniorov, celkovo žije v obci viac žien ako mužov a v podobnom zastúpení sa zúčastnili aj na výskume. V rámci vekovej štruktúry najväčšiu skupinu s počtom 19 respondentov tvorili seniori vo veku od 70 do 79 rokov – 66%, takmer rovnomerne ženy aj muži, po nich nasleduje veková skupina od 65 do 69 rokov s počtom 7 teda 24%. V najstaršej vekovej skupine podľa informácií zo štatistických údajov obecného úradu, v dedine nemáme zastúpenie.

Z celkového počtu respondentov bolo vydatých alebo ženatých 62 %, ktorí žijú v spoločnej domácnosti, 24 % žijú ako vdovy, čo úplne odzrkadľuje skutočnosť v obci, 10 % boli slobodní a 4% rozvedení zo všetkých respondentov.

V spoločnej domácnosti s rodinou žije 86% všetkých opýtaných a v blízkosti rodiny žije ďalších 7 % napriek tomu, že 24% opýtaných sú vdovy a 10 % slobodní, rodinné zázemie dáva istotu aj tým, ktorí už nemajú partnerov.

Dokážem si pomôcť sám - uviedlo celkovo 13 opýtaných, čo je 45 %, občas potrebujem pomoc - uviedlo 16 opýtaných, teda 55%. Ani jeden respondent neuviedol, že by potreboval niekoho, aby mu pomohol a taktiež nikto neuviedol, že vo všetkom je úplne odkázaný na pomoc. K tomuto údaju máme potrebu uviesť, že podľa štatistiky obecného úradu v najstaršej skupine 85 až 89 v čase výskumu žilo 7 obyvateľov, pričom štyrom z nich sa nepodarilo doručiť dotazník, nakoľko sa fyzicky v obci nezdržovali, a to z dôvodu odkázanosti na pomoc svojich blízkych.

Záujem seniorov o typ sociálnej služby

Na otázku, čo by ste najviac potrebovali, seniori odpovedali, že na prvom mieste „takmer stále“ by potrebovali duchovný rozhovor, dovoz stravy, doprovod a dopravu. Druhou kategóriou je nákup pre domácnosť, pomoc v domácnosti a následne je vyjadrené pranie nebyť osamotený: s niekým sa porozprávať, navštíviť priateľov, ale aj zdravotnícka služba. Odpovede respondentov súvisia so skutočnosťou, že starší obyvatelia,

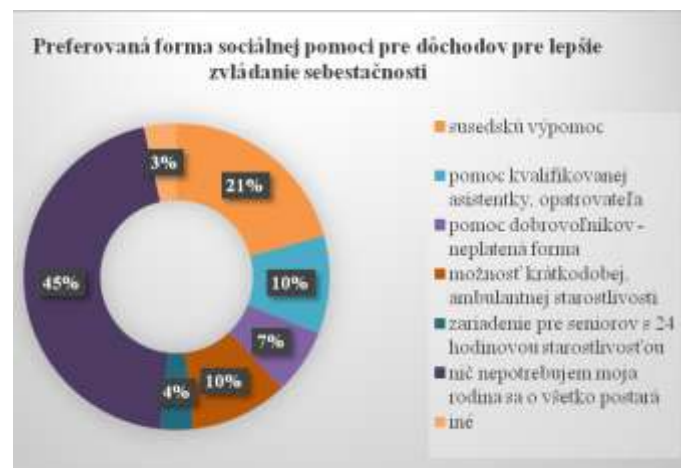
ktorí nechodia do práce, sú izolovaní a obmedzovaní v cestovaní, nakoľko vlaková doprava v mieste nie je a autobusy do dediny chodia zriedka. Za základnými potravinami musia cestovať do vedľajších dedín, preto sa potreba nákupov pre domácnosť a doprava stávajú jednou z dôležitých požiadaviek seniorov.

Pomoc seniorom

Na otázku, na koho sa obraciate, ak potrebujete pomoc, v odpovedi jednoznačne dominuje rodina, na ktorú sa obracajú takmer stále, nasledujú susedia a veľmi často sa obracajú na priateľov a známych. V porovnaní úradov, častejšie sa obracajú na obecný úrad, na farský úrad občas.

Zodpovednosť subjektu za poskytovanie sociálnej služby - 48 % opýtaných určilo zodpovednosť pomoci na rodinu a príbuzných, čo vyplýva aj z toho, že v obci sa všetci navzájom poznajú a takmer každý s každým je rodina. 28 % opýtaných zodpovednosť za pomoc priradili obecnému úradu, 14% kompetencií zodpovednosti za poskytovanie sociálnej služby prináleží k riešeniu štátu, 7 % samosprávnemu kraju a 3 % susedom. Seniori očakávajú v prípade potreby najviac pomoc od rodiny, ale ihneď po rodine čakajú pomoc od obecného úradu. Ide o súvislosť aj s kontaktným miestom, na ktorom by seniori získavali informácie.

K potrebe kontaktného miesta pre informovanosť sa kladne vyjadrilo 76 % respondentov, 21% sa k otázke nevedelo vyjadriť, záporne sa vyjadrili 3 %. Všetci, ktorí sa vyjadrili kladne určili za kontaktné miesto pre informovanosť obecný úrad.

Graf č.1: Preferovaná forma sociálnej pomoci pre dôchodcov pre lepšie zvládanie sebestačnosti

Z grafu je možno vyčítať, že až 45% respondentov nič nepotrebuje k lepšiemu zvládnutiu sebestačnosti, ich rodina sa o všetko postará. Na druhom mieste 21 % opýtaných uviedlo susedskú výpomoc k zvládaniu sebestačnosti. Nachádzame tu aj odpoveď na štvrtú prieskumnú otázku, pričom môžeme konštatovať, že susedská pomoc na dedine má popredné miesto pri pomoci seniorom. Na treťom mieste dôležitosti je požiadavka pomoci kvalifikovanej asistentky, opatrovateľky a možnosť krátkodobej ambulancnej starostlivosti.

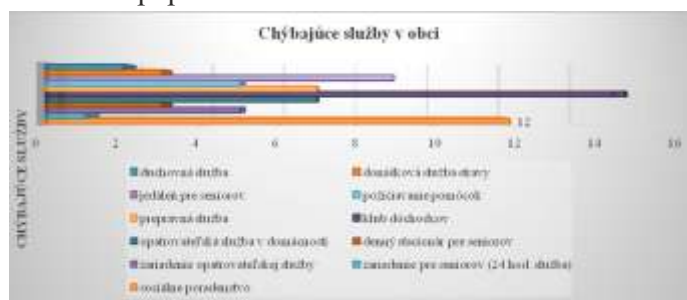
Postupovanie seniora pri trvalom zdravotnom postihnutí

Ďalšou otázkou sme chceli zistiť, na koho by sa respondenti obrátili v prípade trvalého zdravotného postihnutia. Zistili sme, že 38% respondentov by prijalo služby poskytované v domácom prostredí, s využitím opatrovateľskej služby, osobného asistenta; 24 % opýtaných by sa snažilo zaistiť si starostlivosť sám, pomocou blízkych; 17 % by prijalo pomoc inštitúcií s trvalou starostlivosťou, ako je domov dôchodcov, domov sociálnych služieb, domov opatrovateľskej služby. Z uvedeného vyplýva, že seniori sú viazaní na prostredie v ktorom žijú, ak by bolo nutné poskytnutie odbornej zdravotnej pomoci, chceli by ju prijať vo svojom dome, vo svojej izbe, vo svojej posteli. Taktiež majú ešte stále istotu, že v rodine sú dobré vzťahy, že deti dobre vychovali a v prípade potreby sa spoliehajú na pomoc rodiny.

Graf č. 2 Využívanie sociálnych služieb v súčasnosti

Až 38 % respondentov označilo, že najviac využívajú duchovnú službu. Viac a častejšie sa schádzajú na omšiach, modlitbách ruženca, rozhovoroch s kňazom. Na druhom mieste uviedlo 21 % respondentov využívanie opatrovateľskej služby cez príbuzného, 17 % využíva domácku službu stravy. Môžeme konštatovať, že v seniorskom veku duchovný a spirituálny rozmer potrieb sa dostáva na popredné miesto.

Graf č. 3 Chýbajúce služby v obci

Na otázku, ktoré služby alebo zariadenia v obci chýbajú, z grafu vidíme, že seniorom najviac chýbajú služby klubu dôchodcov, na druhom mieste respondenti uviedli sociálne poradenstvo a tretia požiadavka v poradí, ktorá by im zlepšila život je jedáleň pre seniorov. Prepravnú službu a opatrovateľskú požaduje štvrtina opýtaných. Nasleduje zariadenie opatrovateľskej služby a rovnako aj požičiavanie pomôcok. V nedávnej minulosti boli poskytované služby klubu dôchodcov (Poznámka: niektorí využívajú klub dôchodcov v susednej obci) a takmer každý dôchodca v obci by si žiadal jeho obnovu,

chýba aj pravidelné stravovanie seniorov, o ktoré je sústavný záujem. Uvítali by aj sociálne poradenstvo. Respondenti považujú za najpriaznivejšie riešenie, aby služby boli poskytované v mieste bydliska. Druhou dôležitou skutočnosťou je, aby boli služby poskytované na dobrej úrovni, vtedy by im nevadila ani vzdialenosť, hoci niektorým by vyhovovala vzdialenosť do 50 km od obce.

Najdôležitejšie aspekty v seniorskom veku

V poslednej otázke sa mohli seniori vyjadriť k tomu, ktorá oblasť je pre nich najdôležitejšia. Otázky boli rozdelené do 19 činností a pri každej činnosti mali možnosť priradiť stupeň dôležitosti od 1 po 5, pričom 1 znamenalo najmenej dôležité a 5 najviac dôležité. Z výsledkov sme zistili, že seniori najviac preferujú oblasť – mať dobré rodinné zázemie, udržiavať harmonické vzťahy. Na druhom mieste je starostlivosť o zdravie a kondíciu, na treťom mieste sa chcú podieľať na aktívnom chode rodiny, ďalej si zveľaďovať svoje bývanie a starať sa o svoje duševné zdravie, o svoju budúcnosť, dôležitá pre nich je aj výchova potomstva. Za najmenej preferované oblasti označili - mať zamestnanie, brigádu, pracovnú činnosť pre peniaze. Vzhľadom k tomu, že sme vyznačili najdôležitejšie aspekty aj rozdelené zvlášť pre ženy, zvlášť pre mužov, môžeme vidieť najväčší rozdiel v aktivite medzi mužmi a ženami. Ženy aj v seniorskom veku považujú za dôležité – starať sa o svoj zovňajšok a vystupovanie pred ľuďmi a taktiež vplývať svojimi skúsenosťami a poznaním na mladých ľudí; čo nás uistuje, že seniori sú studnicou múdrosti a v každom veku majú svoju duchovnú i telesnú krásu.

Anna Jurovčíková

UVAŽUJME NAD BOŽÍM SLOVOM MK 6, 30-32

Apoštolí sa zišli k Ježišovi a porozprávali mu všetko, čo robili a učili. On im povedal: „Podďte vy sami do ústrania na púste miesto a trochu si odpočinite.“ Lebo stále prichádzalo a odchádzalo mnoho ľudí a nemali sa kedy ani najesť. Odišli teda loďou na púste miesto do samoty.

Nastáva čas prázdnin a dovoleniek. Každý z nás si túži dopriať aj vytúžený oddych, aby sme načerpali nové sily po tej psychickej i fyzickej stránke. V minulosti boli viac ľudia unavení po tej fyzickej stránke. Z rozprávania otca si pamätám ako stará mama – vdova, chodievala skoro ráno do práce okopávať „burgiňu“ alebo kukuricu a vracala sa večer, aby uživila svoje deti. A večer, keď si unavená líhala na lôžko hovorila: „Postielôčka moja, všetka moja dobrotienka...“ V tej dobe jednoduchí ľudia ani nechodili na dovolenky... Dnes je to všetko iné. Mnohí sú unavení predovšetkým psychicky a to v dôsledku stresov i rôznych tlakov a prístupu, aký sa na nich vyvíja vo viacerých prípadoch, predovšetkým v zamestnaní. Padne im preto vhod vytúžená dovolenka, tzv. rekreácia, ktorá znamená obnovenie síl tela i ducha. Náš božský Spasiteľ veľmi citlivo pristupoval

k svojim učeníkom a vidíme ten jeho nádherný ľudský prístup: „*Podťte vy sami do ústrania na pusté miesto a trochu si odpočňte.*“ Dopravme preto seba aj iným zaslúžený oddych. Každý však mali by sme zväžiť kam ísť, nakoľko pandemická situácia v niektorých krajinách nie je priaznivá. Aj naše krásne Slovensko ponúka v rôznych regiónoch priestor na dovolenku. A napokon nezabudnime aj duchovne prežívať čas oddychu. Majme preto v sebe túžbu zúčastniť sa na sv. omši a taktiež túžbu zjednotiť sa s Bohom v osobnej modlitbe. Jednoducho povedané: Kresťanmi sme všade, aj na dovolenke. Preto prežívajme aj tieto dni s Bohom a oslobodme sa na chvíľu od tohto sveta a započúvajme sa do Božieho hlasu, ktorý hovorí k nám v tichu. Započúvajme sa tiež do zvukov prírody – vtáčí spev, hukot vodopádu a pod., aby sme chválili nášho Pána aj za tento dar.

PRÍBEH BAROKOVEJ KAPLNKY V 21. STORIČÍ

Na prvý pohľad kaplnka Sedembolestnej Panny Márie v Hájičku pôsobila celkom dobrým fyzickým stavom. Realita však bola úplne iná. Strešná krytina bola poškodená a pretekala a čo bolo najhoršie, vnútro kaplnky vlhlo hlavne od základov. Jednak kvôli tomu, že v čase výstavby o odizolovaní stavieb, nik ešte nechyroval a jednak kvôli cementovému špricu

pod omietkou. Preto sme (Farský úrad Horné Orešany a Ober Nussdorf o.z.) pristúpili k jej záchrane. Samozrejme, ak chceme niečo spraviť dôkladne a s dlhodobým efektom, vyžaduje to svoj čas. Preto aj príprava trvala niekoľko mesiacov. Najprv bolo potrebné prerokovať obnovu s Krajským pamiatkovým úradom v Trnave (ďalej len KPW), ako aj s vlastníkom pozemku Lesmi SR.

Z pohľadu obnovy bolo dôležité zistenie, že v dôsledku viacerých opráv a úprav, ktorými kaplnka prešla v minulosti (posledná v roku 1972), sa nezachovala žiadna vnútorná a ani vonkajšia výzdoba. Na základe toho bolo možné stanoviť aj samotný postup obnovy.

Dňa 15. apríla 2021 sa začalo s rekonštrukciou barokovej kaplnky. Ako prvé bola stavebnou firmou odstránená poškodená strešná krytina, vymenené latovanie a v súlade s požiadavkou KPW použitá tradičná krytina, tzv. bobrovka. Zároveň bol obnovený vzduchový prieduch z interiéru kaplnky nad strechu, ktorý bol v minulosti z neznámych dôvodov upchatý. Žiaľ v tom čase zrejme netušili, aký neblahý dopad bude mať tento krok na kaplnku.

Ďalšia práca už spočívala na našom združení. Najprv sme do vyznačenej línie osekali vnútornú a vonkajšiu omietku až na kamenné murivo. Vedeli sme, že na vlhnutie má vplyv aj vonkajšia cementová omietka, no ešte väčší vplyv mal cementový špric pod omietkou. Následne sme kaplnku odkopali okolo základov, osadili nopovú fóliu a vyčistili zanesené drenážne rúry. Tie sme osadili do nového štrkového lôžka a dôkladne vyspádovali.

Poviete si: „A kedy kaplnku dokončíte?“ Naša odpoveď je, že najskôr za dva roky. Áno, minimálne toľko bude trvať, kým kaplnka preschne natoľko, aby ju bolo možné dokončiť! Pod dokončením sa rozumie kompletne obitíe omietok kaplnky až na kamenné murivo a omietnutie sanačnou omietkou, ktorá umožní kaplnke dýchať.

A na záver ešte jedna zaujímavosť. V tomto roku je to presne 130 rokov od prvej písomne doloženej obnovy kaplnky. Konkrétne 30.09.1891 bol obnovený krov a strešná krytina. Drevo poskytol horár Ján Hrozanyi a opravu realizovali remeselníci Novák a Denkovič.

Mgr. Jakub Slobodník
Ober Nussdorf o.z.

SVEDKOVIA NAŠICH ČIAS – TRPELI ZA VIERU

Každý z nás bol aspoň raz vo Fakultnej nemocnici v Trnave na návšteve príbuzného, na vyšetrení alebo na hospitalizácii. Nakoľko nemocnica sídli na ulici Andreja Žarnova, pripomenieme si v nasledujúcich riadkoch jeho osobnosť.

Básnik, prekladateľ, lekár – patológ, prof. MUDr. František

Šubík, básnickým menom Andrej Žarnov, sa narodil na Záhorí v Kuklove dňa 19. novembra 1903 rodičom Jánovi a Eve r. Senčíkovej. Ako nadaného študenta ho rodičia dali na gymnázium v Skalici. Keďže sa zastal prenasledovaného študenta, ktorého vyhodili z gymnázia pre jeho národnostné postoje, bol nútený prejsť na gymnázium v Trnave. Bol tichý, skromný, chudobný. Už v mladosti mal nadanie skladať básne a tak ich začal v roku 1923 aj uverejňovať. Jeho otec súhlasil so štúdiom na vysokej škole len vtedy, ak sa stane kňazom. Rok študoval v malom seminári, no otcovi sa zdôveril, že ak má študovať, tak len medicínu. V rokoch 1924 – 1931 študoval na lekárskej fakulte v Bratislave. Počas celého života si zachoval hlbokú vieru, bol odborníkom v medicíne – patológii a angažoval sa v prospech slovenského národa. Na jeho promóciu dňa 31. januára 1931 sa zúčastnil aj Andrej

Hlinka s rodinou Veselých z Trnavy. S ich dcérou Alžbetou dňa 11. apríla 1931 uzavrel manželstvo.

Dňa 25. apríla 1938 sa stal docentom patológie a 25. mája 1939 bol menovaný za profesora anatómie pri Lekárskej fakulte v Bratislave. Napriek svojej odbornosti, prejavoval národné a sociálne cítenie, pomáhal chudobným študentom a prenasledovaným. V roku 1940 mu zomrel prvorodený osemročný syn Ivan. Svoj žiaľ vyjadril zbierkou básní Mŕtvy. Bol členom Medzinárodnej vyšetrovacej komisie Červeného kríža za Slovensko, ktorá vyšetrovala hromadné masové hroby v ruskej Katyni. Išlo tu o brutálnu likvidáciu poľskej inteligencie /dôstojníkov, policajtov, lekárov, kňazov.../ za vlády Stalina, čo sa nasledujúce polstoročie iba tajilo. Žarnov o výsledkoch vyšetrovania informoval v dennej tlači... Za svoju verejnú správu o tomto zločine niesol dôsledky po celý život. Nasledovali výsluchy, policajný dozor a degradácia. Prvýkrát sa pokúsil emigrovať s rodinou do Nemecka v roku 1945. Odtiaľ ho však Američania deportovali naspäť do Československa. Bol zatknutý a dva roky strávil vo väzení. Po prepustení v roku 1947 pracoval ako patológ v trnavskej nemocnici. V roku 1952 dostal správu, že jeho život je v ohrození. Odhodlal sa na útek druhýkrát. Za dramatických okolností sa to nakoniec podarilo. K úteku mu pomohol kňaz František Reves, ktorý pomohol aj iným kňazom utiecť za hranice. Najprv žil so svojou rodinou v Rakúsku, potom v r. 1952 – 1953 v Nemecku. V roku 1953 definitívne odišiel do USA. Tam pracoval ako medzinárodne uznávaný lekár – patológ. Po druhom synovi Karolovi sa mu narodil syn Ján. V USA v nemocnici sa zapájal do činnosti slovenských emigrantov, ktorí bojovali za slobodu spod nadvlády komunizmu a literárne tvoril. Prebásnil z poľského jazyka zbierku básní Karola Wojtylu – Profily, ktorú vydal Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda v Ríme. Napísal básnické zbierky Stráž pri Morave, Brázda cez úhory, Hlas krvi, Štít, Presievač piesku so známou básňou Slovenský žiaľ.

Popri pôvodnej básnickej tvorbe, venoval sa aj prekladateľskej činnosti. Za svoju tvorbu bol viackrát ocenený. Dňa 21. augusta 1968 havaroval jeho syn Karol, ktorý bol odvtedy pripútaný na invalidný vozík a o ktorého sa s manželkou do smrti starali.

Andrej Žarnov zomrel 16. marca 1982 v Poughkeepsie, kde žil. Jeho popol manželka a známi uložili do hrobu ich syna Ivana na Ondrejskom cintoríne v Bratislave. Rehabilitovaný bol 17. mája 1999. V roku 1995 odhalili na jeho počesť pamätnú tabuľu na budove trnavskej nemocnice a ulica bola pomenovaná jeho menom. Dňa 1. marca 2009 mu bolo udelené čestné občianstvo mesta Trnava in memoriam. Pri 90. výročí jeho narodenia v rodnej obci Kuklov sa konali spomienkové oslavy s odhalením pamätnej tabule v blízkosti miesta, kde stál jeho rodný dom. Žarnov ovládal anglický, nemecký, latinský, grécky a poľský jazyk. Jeho emigrácia nebola ekonomická, išlo mu o záchranu celej rodiny. Veľmi túžil vrátiť sa do rodnej vlasti, čo sa mu nepodarilo. Jeho súborné dielo s úvodným slovom literárneho vedca Júliusa Pašteku vyšlo vo vydavateľstve Michala Vaška v Prešove v roku 2007. Všetky jeho zbierky sú naplnené hlbokým

kresťanským, národným a sociálnym cítením. S pokorou prijímal svoj neľahký osud, avšak nezúfal si a bojoval za lepší svet, ktorý je postavený na kresťanských hodnotách. /spracované podľa Ľudovíta Košíka/

Mária Nováková

Verím

Andrej Žarnov

*Tak ako verím v Boha jedine,
verím, že národ môj nikdy nezhynie.
Verím, že udrie spásy hodina,
keď v plnej sláve vstane otčina.
Verím, že krivdu Boh raz odvráti,
verím, že brat a sestra sa navráti.
Verím, že raz padnú povrazy,
verím, že pravda naša zvíťazí.
A čo hneď za to krv a život dám,
neznadím, verím, prisahám.*

ODCHOD NA NOVÉ PÔSOBIŠKO

Po takmer 6-ročnom pôsobení vdp. Milana Červeňanského v Horných Orešanoch, prichádza k zmene v spravovaní farnosti. Zmena nebýva vždy ľahká, nakoľko si kňaz zvykne vo farnosti, kde pôsobí a spozná aj svojich veriaciach. Súčasťou zmeny je aj sťahovanie a teda nové starosti. Z rozhodnutia trnavského otca arcibiskupa novou farnosťou nášho duchovného otca vdp. Milana Červeňanského sa od 1. júla 2021 stávajú Smolenice. Touto cestou mu vyjadrujeme zo srdca svoje poďakovanie za jeho pôsobenie medzi nami v Horných Orešanoch. Sme mu vďační za jeho otcovský prístup k nám všetkým, za hlásanie Božieho slova a starostlivosť o celú farnosť. Vyprosujeme mu veľa zdravia a Božieho požehnania na novom pôsobisku v Smoleniciach.

Novým správcom hornoořešanskej farnosti sa stal Prof. ThDr. Stanislav Vojtko, PhD., ktorý pôsobil v Trnave sv. Mikuláša /hrubý kostol/ ako dekan.

Text a foto: Anna Rábarová

PROCESIA BOŽIEHO TELA V NAŠEJ FARNOSTI

Na slávnosť Najsvätejšieho Tela a Krvi Pána Ježiša, bývajú obyčajne rozkvitnuté ruže. Keďže v máji sme mali veľa chladných dní, ruže sa oneskorili, no i napriek tomu deti mali vo svojich košíkoch lupienky z krásnych kvetov, ktorými posýpali cestu pred eucharistickým Spasiteľom. Práve nevinné a čisté srdcia detí sú Bohu najmilšie. Cesta vydláždená darom prírody, po ktorej prechádzal kňaz s Najsvätejšou sviatosťou Oltárnou, pripomínala našu životnú cestu, ktorá má byť vydláždená našimi dobrými skutkami. V Lošonci sa procesia uskutočnila v nasledujúcu nedeľu za účasti detí a miestnych veriacich.

Foto: Anna Rábarová

Foto: Anna Jurovčíková

DO BOŽEJ RODINY PRIBUDLI

Alžbeta Macková, H. Orešany
 Andrej Brázdovič, Trnava-Tulipán
 Michal Krupanský, H. Orešany
 Nela Mária Solárová, Lošonec
 Matias Patrik Malý, H. Orešany

ZOSOBÁŠILI SA

Tomáš Meravý /Litovel,ČR/ a Mária Blažová /H. Orešany/
 Peter Matušák /Boleráz/ a Veronika Okruhlicová /Boleráz/
 Marek Peko /Doľany/ a Helena Bučková /Budmerice/
 Ing. Alexander Šubert, CSc. /Dunajská Lužná/ a JUDr.
 Marcela Branišová /H. Orešany/

NA VEČNOSŤ ODIŠLI

Mária Branišová, 85-ročná, Lošonec
 Karol Bednár, 79-ročný, H. Orešany
 Eliška Niedlová, 89-ročná, H. Orešany
 Rudolf Čambál, 64-ročný, H. Orešany
 Ján Kondrček, 66-ročný, H. Orešany
 Marián Novák, 78-ročný, Lošonec

PROCESIA NA OSĽAVU NAJSVÄTEJŠIEHO SRDCA JEŽIŠOVHO A NEPOŠKVRNENÉHO SRDCA PANNY MÁRIE

V nedeľu 13. júna sa na záver sv. omše uskutočnila procesia ku cti Božského Srdca Ježišovho a Nepoškvrneného Srdca Panny Márie. Ani tentokrát nechýbali deti, ktoré sa zapojili do procesie okolo kostola.

PRVÉ SV. PRIJÍMANIE V NAŠEJ FARNOSTI

Dňa 20. júna 2021 deti tretieho ročníka z našej farnosti prijali po prvýkrát v Eucharistii Najsvätejšieho Spasiteľa. K prvému sv. prijímaniu pristúpilo u nás 15 detí. Vďaka poctivej spolupráci s ich rodičmi deti prežili deň s veľkým D a my všetci sme mali účasť na ich radoosti. Modlíme sa za deti a ich rodičov, aby často pristupovali k sv. prijímaniu, aby tak nevychladla v nich láska k Pánu Ježišovi.

